

man under Sagens Behandling, da Tidspunktet var til at anvise Beparelser, kun havde yderligere finansielle Krav at stille, saa forekommer det mig, at det ikke lyder helt godt, at der nu fra den samme Oppositions Side øves Kritik mod Udgifter, som Kornloven har forudsat. Man kritiserer, at den finansielle Basis glider; og der kan ikke siges andet, end at som saa meget andet glider med de Prisbevægelser, vi nu er inde for, glider denne Basis ogsaa. Men det forekommer mig ejendommeligt, at dette netop kritiseres af den Opposition, der, medens den sad ved Magten, aldrig havde nogen som helst Basis og overhovedet ikke bekymrede sig for, om der var Basis for de Kornlove, den foreslog og fik vedtaget i den Rigsdag, den havde Flertal i.

De samme Grunde, der har formindsket Indtægterne ved Sukkerordningen, har ogsaa formindsket og vil i hvert Tilfælde, det kan siges nu, komme til at formindske Indtægterne for Kornordningens Vedkommende. Det kan man set fra et statsfinansielt Standpunkt beklage; men jeg tror alligevel ikke, der er saa stærk Grund til at beklage det, thi netop de samme Prisbevægelser, der har forrykket det økonomiske Grundlag for Kornordningen, fritager os for i Fremtiden at skulle beskæftige os med denne meget kostbare Understøttelseslovgivning. Jeg hilser i hvert Tilfælde disse Prisbevægelser med den største Glæde, og jeg synes ærlig talt, at de to ærede Medlemmer Hr. Rode og Hr. Hauge, som har talt saa mange og stærke Ord om Brødets Fordyrelse, skulde hilse dem med den samme Glæde.

Jeg har konstateret ved Oplæsning af Rigsdagstidenden i Gaar, at jeg ved Kornlovens Fremsættelse tog enhver mulig Reservation med Hensyn til de Forudsætninger, hvorpaa den finansielle Side af Sagen hvilede. At disse mine Udtalelser systematisk er holdte ude fra de Oplysninger, som de radikale og socialdemokratiske Blade har bragt, ved jeg meget vel, men det maa den paagældende Presse bære Ansvaret for. Jeg beklager de Vælgere, der maa nøjes med en saadan Oplysning; men det er der ikke noget at gøre ved, saa længe de tager til Takke med den Presse, de daglig lader sig føde af.

Hvis der overhovedet skal være nogen Mening i den Kritik, som de forenede to Oppositionspartier har fremsat med Hensyn til Kornlovens finansielle Virkninger, maa Meningen være den, at det skulde være min Skyld, naar Høsten nu synes at skulle give et noget mindre Udbytte, navnlig af Rug, end Statistisk Departement i Begyndelsen

af August mente at burde anslaa, og at det ogsaa skulde være min Skyld, at Prisen, navnlig paa Hvede, er saa stærkt nedad-gaaende, som Tilfældet er. Nu skal jeg villigt indrømme, at hvis der er noget Medlem af Regeringen, der bærer Ansvaret for, at Høsten paa den danske Jord blev mindre, end man kunde ønske, ja, saa maa det jo være Landbrugsministeren — det kan ikke være nogen anden Minister. Men jeg henstiller til den højtærede Opposition, om den dog ikke her tillægger Landbrugsministeren for stor en Magt og Indflydelse. Og skulde det virkelig være Oppositionens Mening, at det er Landbrugsministeren, der maa bære Ansvaret i saa Henseende, er der Grund til dobbelt at forundre sig over, at det ærede Medlem Hr. Rode som Indenrigsminister saa haardnakket fastholdt det Standpunkt, at Kornlove og lignende hørte hjemme under Indenrigsministeriet og ikke under Landbrugsministeriet. Hvis man saa ogsaa paalægger Landbrugsministeren Ansvaret for den Prisbevægelse, der har fundet Sted for Hvedens Vedkommende, vil jeg dertil sige, at der gør man mig for megen Ære; saa langt rækker den danske Landbrugsministers Indflydelse ikke, selv om jeg maa sige, at det er med stor Glæde, jeg har set denne Prisbevægelse finde Sted.

De ærede Medlemmer Hr. Hauge og Hr. Rode kan ikke lide at høre Ordet „billig“ i Forbindelse med denne Kornlov. Jeg tror dog, at de maa prøve paa at forlige sig med dette Ord, thi rent bortset fra, hvor stort eller hvor lille et Beløb der kan paaregnes ved Eksporten — og det er, som jeg har bemærket, ikke muligt i Øjeblikket at sige noget bestemt i saa Henseende —, saa vil alligevel denne Kornordning næppe medføre et kontant absolut Udgiftsbeløb for Statskassen, der vil overstige det Beløb, som var Resultatet af det ærede Medlem Hr. Rodes sidste Kornlov, til Trods for at den nugældende Kornlov maa yde — som jeg udtalte i Gaar — i de første 7 Maanedes 28—29 Kr. pr. Td. Korn, medens det ærede Medlem Hr. Rodes Kornlov kun ydede 15 Kr. Grunden er alene at søge i den billige Administration, navnlig med Hensyn til Tørring og Lagring, som det til Trods for de meget større Arbejdspriser og Brændselsudgifter er lykkedes at gennemføre i Aar. Ulykken ved det ærede Medlem Hr. Rodes Kornlov var det kolossale Beløb, der medgik til Administration af Kornloven. Dette Beløb var meget nær lige saa stort som hele det Beløb, der anvendtes til Understøttelse til Brødpriens Nedsættelse. I denne Henseende